

ประวัติ

นางคัทชรียา พจนธารี เกิดเมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2485

อาชีพ

ข้าราชการบำนาญ (ครู) อายุ 63 ปี สมรสกับนายพดุง พจนธารี มีบุตรอีก 3 คน งาบริษัทภารี 2 คน ทำงานที่บริษัทเอกชน จบปริญญาโท 1 คน ทำงานที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ทุกคนเป็นคนดี ไม่เคยก่อปัญหาใดๆ มาสู่ครอบครัว เป็นที่รักของทั้งผู้บังคับบัญชา, เพื่อนร่วมงาน, เพื่อนบ้าน ทุกคนมีนิสัยรักเด็ก เอื้ออาทรต่อผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือผู้ที่ด้อยกว่า

เรื่องราวลูก

สำชับลูกตลอดเวลาว่า “ ทำดีได้ดี ทำช้าได้ช้า ” ทำอย่างไรได้อ่ายนั้น ไม่ให้เป็นคนดูถูก หัวเหลือผู้อื่น ให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อย่าเห็นแก่ตัว ถ้ารอบบ้านเรามีแต่ความเดือดร้อนกวนบาท ให้ขันแต่เสียงร้องให้ตอดอตเวลาแล้วเวลาจะนอนหลับอยู่ได้อย่างไร (เปรียบเทียบสิ่งแวดล้อม) เราต้องดูแลสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา ถ้าสังคมมีแต่ความสงบสุขเราจะจะมีความสงบสุขไปด้วย พ่อ-แม่ คือการจากเราส่องให้ลูก เราต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูก ให้ความอบอุ่นแก่ลูกจนกระซิบเปรียญญา สามารถไปประกอบอาชีพช่วยเหลือตนเองได้ พ่อ-แม่ ก็เกียรติอาชราชการ กอดตัว พ่อ-แม่จะเริ่มออกซ้ายเหลืองานสังคมนานาทุกวันนี้ สมกับคำพูดที่ว่า “ ผลไม้หล่นไม่ไกลต้น ” เป็นคำพูดที่สอนตลอด

คำแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน

1. ขออาบุกรกสุ่มศึกนาน้อย (เดินเรียกประชาชนนาน้อย) และวิทยุสุนชุดคนนาน้อย
2. อบรมการถึงภาษาดอามาโนนาน้อย
3. อบรมการสภาวัฒนธรรมชุมชนนาน้อย
4. อบรมการมุ่งนิธิโรงพยาบาล
5. อบรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารสถานีตำรวจภูธรอำเภอนาน้อย
6. ที่ปรึกษากรรมการพัฒนาสตรีอำเภอนาน้อย (กพสอ.)
7. อบรมการที่ปรึกษาอุทกภานแห่งชาติชุมชนสถาน

บุคลิกภาพพิเศษ

1. เป็นแกนนำเจรจาเรื่องการตัดไม้ไผ่บริเวณต้นน้ำห้วยสามสบ ต. ศรีมะเกง อ. นาน้อย เพื่อป้องโกรกนไม้ดะเก็บ 6 โรง ที่ อ. สามและ อ. เมือง จ. น่าน จนนำไปสู่การระงับและปิดโกรกในที่สุด เมื่อ 29 ก.ย. 42
2. ร่วมปลูกป่าทั้งระดับหมู่บ้าน - ตำบล - อําเภอ เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เป็นประจำทุกปี
3. เป็นแกนนำทำโครงการปลูกป่า และกำหนดเขตอนุรักษ์ป่าในอ่างชลประทานน้ำแม่แหง ซึ่งเป็นแหล่งน้ำสำคัญของอําเภอนาน้อยหลายครั้ง
4. อบรมศักดิ์สิทธิ์ให้ชุมชนรักและหวังเห็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดัดแปลงต้นน้ำสำคัญของอําเภอนาน้อย ดึงเดือน พ.ศ. 2541 - 2546 หลายครั้ง จนกระทั่งได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ (ซึ่งเป็นสตรีเพียงคนเดียวและอายุมากกว่า 60 ปี) บังคับใช้แผนเพื่อจัดระเบียบที่ทำกินของชาวเช้าผ่านมือกับเชตอุทยานแห่งชาติชุมชน เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2546
5. เป็นแกนนำกลุ่มร่วมเจรจาปัญหาการบุกรุกทำลายป่าของชาวเช้าผ่านมือชุมชน อันเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของอําเภอนาน้อย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 - 2546 หลายครั้ง จนกระทั่งได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ (ซึ่งเป็นสตรีเพียงคนเดียวและอายุมากกว่า 60 ปี) บังคับใช้แผนเพื่อจัดระเบียบที่ทำกินของชาวเช้าผ่านมือกับเชตอุทยานแห่งชาติชุมชน เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2546
6. เป็นแกนนำกลุ่มร่วมเจรจาปัญหาการบุกรุกทำลายป่าของชาวเช้าผ่านมือชุมชน ที่ทำกินได้แก่ กองทุนชุมชนเมญู 5 จำนวน 2 ส้านบาก พอช. จำนวน 5 ส้านบาก ร่วมกับโรงพยาบาลนาน้อย, โรงพยาบาลนาน้อย, โรงพยาบาลอุบลราชธานี หมู่บ้านพิบูลย์ (ภัช สงค์) เป็นประจำตลอดมา
7. เป็นแกนนำกลุ่มทำโครงการอบรมเยาวชนต่อต้านยาเสพติด และรณรงค์หลักเมือง เอ็คส์ ร่วมกับโรงพยาบาลนาน้อย, โรงพยาบาลนาน้อย, โรงพยาบาลอุบลราชธานี หมู่บ้านพิบูลย์ (ภัช สงค์) เป็นประจำตลอดมา
8. เป็นแกนนำทำโครงการของบุคคลที่ต้องการเข้าร่วมส่งเสริมกลุ่มอาชีพ เพื่อป้องกันการบุกรุกป่าอย่างที่ทำกินได้แก่ กองทุนชุมชนเมญู 5 จำนวน 2 ส้านบาก พอช. จำนวน 5 ส้านบาก
9. เป็นแกนนำกลุ่มทำโครงการหางบประมาณบริหารจัดการป่าชุมชนและสนับสนุนให้เกิดป่าชุมชนเดิมพื้นที่

ถึงความต้องการ

มิใช่เพียงแต่เป็นและนี้เท่านั้น หากแต่รวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเราทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ล้วนมีอิทธิพลต่อการดำรงชีพของเราอยู่ด้วยกัน ด้วยความที่มนุษย์ทำลายจะทำให้เสียสมดุลย์ ที่จะมีผลกระทบต่อมนุษย์ทั้งที่

ข้อคิดในการทำงานกับชุมชน

1. การทำงานต้องอาศัยกลุ่มและต้องพึงพาอาศัยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และต้องให้ชุมชนมีส่วนร่วม งานจึงจะประสบผลสำเร็จ
2. ต้องคุยและกลุ่มของตนเองให้เข้มแข็ง ให้ความเชื่อถือทางศรัทธา แกนนำต้องอุทิศตนเสียสละสูงทุกๆ ด้าน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต ไปร่วมใจเป็นเวลา ระยะยาวนานถึงจะเป็นการสั่งสมบารมี จะส่งผลทำให้กลุ่มเข้มแข็ง ชุมชนยอมรับจนกระทั่งให้ความร่วมมือ จึงจะทำให้งานนั้นๆ ประสบผลสำเร็จ
3. กองทุนชุมชน เสนอเป็นพาหนะที่จะช่วยสนับสนุนให้งานถึงจุดหมายปลายทางเร็วขึ้น (การเดินก้าวไปถึงจุดหมายปลายทางได้เด่นชัดน้อย)
4. ในขณะที่เราเนอผูกผ่อนหรือนอนหลับอยู่ที่บ้าน แต่รอบๆ ตัวเรามีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย มีแต่เสียงร้องไห้ไปทั่ว และเราจะนอนหลับอยู่ได้อย่างไร (ผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม) เราต้องดูแลสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเราให้สบสูชเสียก่อน เราถึงจะสามารถอยู่อย่างสงบสุขได้
5. การจัดสวัสดิการ มีความสำคัญยิ่งต่อการบริหารจัดการ เสมือนเป็นม้านั่นหล่อลิ่นขึ้น เคลื่อนงานให้บรรลุเป้าหมาย
6. ก่อนที่เราจะพัฒนาด้านต่างๆ เราต้องพัฒนาจิตใจของคนในชุมชนเสียก่อน เพื่อจะระดับจิตใจให้สูงขึ้นด้วยการปลูกจิตสำนึก อบรมเชิงปฏิบัติการ และศึกษาดูงาน เพื่อจะได้กลั่นมาพัฒนาชุมชนของเราเอง
7. ทั้ง 6 ข้อ ที่กล่าวมา คือบทพิสูจน์ที่ทำให้กลุ่มอีกนานน้อนแล้ววิทยุชุมชนหนนนานน้อน สัมผัสรับฟังที่รู้จักท้าไปทั่วในระดับท้องถิ่น - จังหวัด - ภาค - ชาติ

อันความดีที่ทำกับใครนั้น
ไม่มีวันลับหายในภายหน้า
ภายในอาจเลือนลับหายจากสายตา
ดีไม่ลาลับหายจากสายใจ